

รูปแบบและกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
THE FORM AND PROCESSION OF DEVELOPING ABILITY IN ENGLISH
COMMUNICATION OF MCU'S STUDENTS

ดร.กมลาศ ภูวชนาธิพงษ์¹

Dr.Kamalas Phoowachanathipong

ดร.อัครนันท์ อริยศรีพงษ์²

Dr.Akaranun Ariyasripong

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โกวิท พานแก้ว³

Asst. Prof. Kovid Pankaew

ดร.พุททชาติ แผนสมบุญ⁴

Dr.Phutthachat Pheansomboon

ดร.สุวิมลสัน รักษันโท⁵

Dr.Suwatsan Ragkhanto

อาจารย์ญานินี ภูพัฒน์⁶

Yaninee Poopat

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้จุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2) เพื่อศึกษาระดับทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 3) เพื่อเสนอแนวทางสร้างรูปแบบและกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 135 รูป/คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ(percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(standard deviation) สำหรับอธิบายข้อมูลพื้นฐาน และ ใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ One-way ANOVA และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติ Person Correlation

ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัญหาและอุปสรรคการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียนของนิสิต พบว่า นิสิตเรียนภาษาอังกฤษไม่ดี เพราะพื้นฐานความรู้อ่อน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

¹ อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

² อาจารย์ประจำ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยปทุมธานี

³ อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

⁴ อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

⁵ อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

⁶ อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองลงมาไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อนิสิตต้องทำกิจกรรม:ห้องที่ต้องใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่าใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา ไม่มีเนื้อหาที่จะเขียน และไม่รู้จักประโยคหรือสำนวนภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆตามลำดับ และปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมาจากสาเหตุ ขาดความมั่นใจ และไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ตรงตามความตั้งใจ รองลงมา ไม่รู้ศัพท์ และไม่รู้จักไวยากรณ์

2) ระดับคะแนนเฉลี่ยทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .659 มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด และทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3) แนวทางการสร้างรูปแบบและกระบวนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจากการพัฒนาทักษะ ทั้งด้านการพูด ด้านการฟัง ด้านการอ่าน ด้านการเขียนไปพร้อมๆ กัน โดยพบว่า รูปแบบการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ ด้านสื่อการสอน ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน และด้านตัวผู้เรียน โดยแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งทุกด้าน มีแนวทางและข้อเสนอแนะโดยรวม ได้แก่ 1) ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ ได้แก่ ผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด เตรียมการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน 2) ด้านสื่อการสอน ได้แก่ ควรพัฒนาสื่อการสอนให้น่าสนใจ 3) ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ได้แก่ ควรพัฒนาเนื้อหาครบถ้วนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ปรับปรุงให้ทันสมัย และ 4) ด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ควรฝึกฝนและทบทวนบทเรียนและมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: กระบวนการพัฒนา, การสื่อสาร

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the problems and obstacles of English communication skills of Mahachulalongkornrajavidyalaya University students 2) to study level of English communication skills of Mahachulalongkornrajavidyalaya University students 3) to present the model and development process of English communication skills of Mahachulalongkornrajavidyalaya University students. The samples were 135 Mahachulalongkornrajavidyalaya University students. This research was a survey research and questionnaire is used as the tool for data collection. The statistical method used for data analyses were percentage, mean, standard deviation, t-test, One Way ANOVA and person correlation. The findings were as follows 1) The highest average score of problems and obstacles in using English for communication in listening, speaking, reading and writing is the inadequate knowledge base of students and they do not know vocabularies. This shows that when students have to do activities in the room, which require skills in English communication, they used the wrong English grammar and, have no content to write and do not use English sentences or idioms in various situations. The causes of problems and obstacles in English listening and speaking of students are lack of confidence and cannot communicate with others exactly as intended. Secondary are lack of vocabulary and grammatical knowledge. 2) The average score of English communication skills of the students was at a moderate level ($\bar{x} = 2.96$, $SD = .659$). In each facet, the highest average score of English communication skills followed by listening, English reading, English speaking and English writing and all facets were at a moderate level 3) It should develop English communication both speaking, listening, reading and writing simultaneously. Model of development process of English communication Skills has four components which are quality of teaching, teaching media, teaching content and students. Overall guidelines and recommendations for development of English communication skills 1) Quality of teaching: the instructor must have the knowledge and ability to transfer and they must prepare teaching to suit the learners 2) Teaching media: it should develop teaching materials to be interesting. 3) Teaching content: it should develop and update the content to suit the learner. 4) Students: they should consistently practice and revise their lessons and increase their chances of using English for communication.

Keywords : Procession Of Developing, Communication

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และการแข่งขันในแทบทุกด้านแบบไร้พรมแดน ผู้เกี่ยวข้องในทุกระดับการศึกษาล้วนเห็นพ้องกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนและนักศึกษาจำเป็นต้อง มีความสามารถในการใช้มากที่สุด (ปราณี กุลละวณิช, 2547 : 56) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาทุกระดับในประเทศไทย และใช้เป็นสื่อในการติดต่อกับชาติต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว แต่ ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาราชการหรือภาษาหลักที่ใช้เพื่อดำเนินกิจการต่างๆ ในประเทศไทย ดังนั้นการเรียน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงจัดอยู่ในประเภทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (ปฐมมา อักษร จรุง, 2546 : 50) การสื่อความเข้าใจในถ้อยความ ซึ่งได้แก่ น้ำเสียงและลีลาของผู้พูดการลงเสียงหนักเบาที่คำ เป็นพิเศษ ทำนองเสียงขึ้นลงของถ้อยความความดังค่อยหรือจังหวะพูดซ้ำเร็ว ด้วยลักษณะทำนองเสียงเหล่านี้ ผู้ฟังจะรับรู้ความรู้สึกและอารมณ์ในขณะนั้นว่าผู้พูดมีความยินดี หรือไม่พึงพอใจประการใด การลงน้ำหนัก เสียงที่คำใดคำหนึ่งเป็นพิเศษ หรือใช้ทำนองเสียงขึ้นลงของถ้อยความที่ไม่เป็นธรรมดาจัดได้ว่าเป็นนาฏศิลป์ ซึ่งอาจแสดงออกถึงการประชดประชัน หรือการกระทบกระเทียบเปรียบเปรยก็ได้ นอกจากนี้ทักษะการฟังยังมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดการฟัง การอ่านและการเขียน (กรมวิชากร, 2544 : 51)

กรมวิชากร ได้บรรจุสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะได้แก่ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของตนเองออกมาให้ผู้อ่านได้เข้าใจ เป็นเสมือน เครื่องมือที่ใช้แทนภาษาพูดในการถ่ายทอดคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือการเขียนจึงเป็นการสื่อความหมายที่ แสดงออกมาเป็นตัวหนังสือ และเป็นหลักฐานที่ปรากฏได้เด่นชัดกว่าทักษะอื่นการเรียนการสอนทักษะทาง ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด ทักษะการเขียน ทักษะทั้งสี่ด้านมีความสำคัญต่อการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดเป็นทักษะที่ต้องฝึกเป็นลำดับแรก เพราะทักษะการฟัง เป็นทักษะทางด้านกรับ ซึ่งผู้ฟังต้องตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ควรมีการฝึกความเข้าใจในการฟัง ส่วนทักษะการ พูดเป็นทักษะทางด้านกรส่งออกหรือการแสดงออก สามารถพูดตอบด้วยความเข้าใจ จึงควรมีการพัฒนา ทักษะการพูด หรือพัฒนาทักษะการฟังและการพูดไปพร้อมๆ กัน (กรมวิชากร, 2544 : 4)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นคุณภาพความเป็นเลิศด้านวิชาการทางพระพุทธศาสนา บัณฑิตที่จบการศึกษาไปประกอบอาชีพการงานจะเป็นที่รู้จักกันดีว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา ซึ่งพันธกิจของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อพัฒนา บัณฑิตที่พึงประสงค์ คือ มีปฏิปทาน่าเลื่อมใสใฝ่คิดเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีสติปัญญาและสามารถแก้ไข ปัญหาชีวิตและสังคม มีความสามารถสื่อสารในการเผยแผ่พุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มี คุณค่า มีคุณธรรม มีความสุข

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจมีศึกษารูปแบบและกระบวนการในการสอนเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาการขาดทักษะการพูดของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ทำให้นิสิตสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ อย่างถูกต้อง ทั้งทางด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และการโต้ตอบ ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ยังจะเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษให้ก้าวต่อไป

2. วัตถุประสงค์งานวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 2) เพื่อศึกษาระดับทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 3) เพื่อเสนอแนวทางสร้างรูปแบบและกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษารูปแบบและกระบวนการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรใน นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวนนิสิต ปีการศึกษา 1/2559 รวมทั้งสิ้น 200 รูป/ คน ฝ่ายทะเบียน นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2559

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประชากรใน นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจำนวนนิสิต ปีการศึกษา 1/2559 รวมทั้งสิ้น 135 รูป/คน โดยใช้สูตรคำนวณของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan,) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 ซึ่งสูตรที่ใช้ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา. ประสบการณ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1) ทักษะการฟัง 2) ทักษะการพูด 3) ทักษะการอ่าน 4) ทักษะการเขียน

ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้ ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ แนวคิดและทฤษฎีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร .แนวคิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

1. การศึกษาในเชิงเอกสาร (Documentary Study) ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหนังสือ รายงานการวิจัย รายงานการประชุม ภาพถ่าย เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. การศึกษาในภาคสนาม (Field Study) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สำหรับสอบถามนิสิต แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำแนกตาม สถานภาพ อายุ ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิม พื้นฐานการศึกษา ก่อนเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับการเรียนทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิต ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 4 ด้าน คือ ความสามารถในการใช้ภาษาในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) การฟัง 2) การพูด 3) การอ่าน และ 4) การเขียน โดยศึกษา

(1) เพื่อศึกษาระดับทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ใน 4 ด้าน คือ 1) การฟัง 2) การพูด 3) การอ่าน และ 4) การเขียน

(2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ใน 4 ด้าน คือ 1) การฟัง 2) การพูด 3) การอ่าน และ 4) การเขียน

ให้สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถแสวงหาความรู้ โดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างกว้างขวาง มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิต เพื่อแนวทางพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

โดยผู้ตอบได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ย เป็นผู้ที่มีการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ตอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ย

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล กับนิสิตในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2. ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นิสิตเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนให้นิสิตทุกรูป/คน ตอบ

3. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 135 ฉบับ

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานได้ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สำหรับอธิบายข้อมูลแบบสอบถามเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2) วิเคราะห์แบบสอบถาม ด้วยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ One-way ANOVA และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติ Person Correlation

5. ผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลวิจัยขอสรุปตามวัตถุประสงค์ดังนี้

5.1.1 สภาพปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษที่นิสิตคิดว่าปัญหาและอุปสรรคใดบ้าง ในการเรียนและใช้ทักษะในการสื่อสารโดย การฟัง พูด อ่านและเขียนของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆ พบว่า นิสิตเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้เพราะพื้นฐานความรู้อ่อน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาไม่รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อนิสิตต้องทำกิจกรรมห้องที่ต้องใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่า ใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ไม่มีเนื้อหาที่จะเขียน และไม่รู้จักประโยคหรือสำนวนภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆตามลำดับ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษที่นิสิตคิดว่า การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆ ต่อไปนี้ พบว่า ขาดความมั่นใจ และไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ตรงตามความตั้งใจ รองลงมาไม่รู้ศัพท์ และไม่รู้หลักไวยากรณ์

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน กับปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ หัวข้อนิสิตคิดว่าปัญหาและอุปสรรคใดบ้าง ในการเรียนและใช้ทักษะในการสื่อสารโดย การฟัง พูด อ่านและเขียนของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆ ทั้ง 13 สาเหตุ พบว่า ในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ หัวข้อนิสิตคิดว่าปัญหาและอุปสรรคใดบ้าง ในการเรียนและใช้ทักษะในการสื่อสารโดย การฟัง พูด อ่านและเขียนของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆพบความสัมพันธ์ของคะแนนทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนกับปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ หัวข้อนิสิตคิดว่าปัญหาและอุปสรรคใดบ้าง ในการเรียนและใช้ทักษะในการสื่อสารโดย การฟัง พูด อ่านและเขียนของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆที่มี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดได้แก่ ทักษะด้านการเขียนกับ ไม่คุ้นกับสำเนียง ($r=.314^*$) รองลงมาทักษะด้านการอ่านกับทักษะด้านการอ่าน ($r=.292^*$) และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ทักษะด้านการพูด กับฟังไม่ทัน ($r=.174^*$) เป็นต้น

5.1.2 ระดับทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คะแนนเฉลี่ยทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .659 มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด และทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้าน ทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตด้านการฟังพบว่า นิสิตฟังเพลงภาษาอังกฤษบ่อยๆ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมานิสิตคิดว่าผู้จบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยควรสามารถใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังได้ และนิสิตรู้สึกว่าได้ฝึกทักษะการฟังมากกว่าทักษะการพูด

เมื่อพิจารณารายด้านการพูดพบว่า นิสิตมีความสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ตรงตามหลักไวยากรณ์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา นิสิตมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และนิสิตสนุกกับการพูดคุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ ทุกด้านมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้านด้านการอ่านพบว่า นิสิตคิดว่าผู้จบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ควรสามารถใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่านได้ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา นิสิตคิดว่า การอ่านเป็นความสามารถของมนุษย์ที่จะต้องมีการสร้าง และพัฒนาทักษะการอ่าน และนิสิตสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่าน ไปใช้ประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันได้ ทุกด้านมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้านการเขียนพบว่า นิสิตสามารถเขียนบทความทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษได้ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา นิสิตคิดว่าผู้จบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ควรสามารถใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียนได้ และนิสิตสามารถเขียนเรื่องราวต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ ทุกด้านมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

5.1.3 เสนอแนวทางสร้างรูปแบบและกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผลวิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสร้างรูปแบบ คือ คุณภาพการสอนของอาจารย์ สื่อการเรียนการสอน เนื้อหาการเรียนการสอน และตัวผู้เรียน มีกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

1) แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง

- ด้านคุณภาพการสอนของงานอาจารย์ ส่วนใหญ่ตอบว่าในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะแนวทางให้เพิ่มเวลาการสอน และมีการใช้สื่อการสอนประกอบ

- ด้านสื่อการสอน มีความพอดี แต่ควรพัฒนาสื่อให้มีเนื้อหาชัดเจน ทันสมัยและให้ตรงกับเนื้อหา และยังขาดแผนการสอน

- ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน เหมาะสมกับผู้เรียน ครบทุกองค์ประกอบ มีเนื้อหาดี แต่เนื้อหาเข้าใจยาก และไม่ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียน

- ด้านตัวผู้เรียน ควรใส่ใจในการเรียน ไม่ค่อยมีความพยายาม มีความตั้งใจน้อยเกินไปขาดความมั่นใจ และขาดโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

2) แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด

- ด้านคุณภาพการสอนของงานอาจารย์ คุณวุฒิและความรู้ สอนดีเข้าใจง่าย ควรเตรียมตัวในพร้อมก่อนสอนควรเน้นให้นิสิตฝึกฝนให้มากๆ

- ด้านสื่อการสอน ขาดสื่อการสอน ควรพัฒนาสื่อการสอนที่เข้าใจง่าย ชัดเจน ใช้คำศัพท์ง่ายๆ

- เนื้อหาการเรียนการสอนไม่ตรงตามคุณภาพเนื้อหาเก่า หาเนื้อหาที่เข้าใจได้ง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน จากง่ายไปสู่ยาก

- ตัวผู้เรียนไม่ค่อยตั้งใจ/มีความตั้งใจน้อย ควรใส่ใจในการพูดมากขึ้นไม่มีโอกาสพูดหรือสื่อสารกับเจ้าของภาษาในสถานการณ์จริงไม่มีเวลาทบทวน พูดสื่อสารน้อย

3) แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

- ด้านคุณภาพการสอนของงานอาจารย์ สอนได้ดี ออกเสียงชัดเจน แต่ควรเตรียมการสอนก่อนเสมอ ควรหาเทคนิคใหม่ๆ มาสอนให้เกิดแรงจูงใจ

- ด้านสื่อการสอน มีน้อย ควรสอนให้นักเรียนเข้าใจง่าย ควรฝึกให้อ่านในห้องเรียนบ้างควรเปิดการ์ตูน ขาดสื่อการสอนที่ชัดเจน

- เนื้อหาการเรียนการสอน ครบถ้วน/เหมาะสมควรมีเนื้อหาที่ตรงประเด็น

- ตัวผู้เรียน ควรหาเวลาเรียนนอกจากในวิชา ขาดความมั่นใจในการอ่าน ไม่มีเวลาทบทวน ต้องฝึกการอ่านเพิ่มเติม ไม่ค่อยมีเวลาได้ใช้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานน้อยเลยไม่ค่อยเข้าใจ
- 4) แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน
 - ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ ควรเขียนด้วยอักษรที่ชัดเจน อาจารย์สอน/อธิบายได้ดี แต่ควรสอนการเขียนให้มากกว่านี้
 - ด้านสื่อการสอน สื่อการสอนมีน้อย ขาดสื่อการสอนที่ชัดเจน ควรแบ่งการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
 - เนื้อหาการเรียนการสอนควรพัฒนาเนื้อหาครบถ้วนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
 - ตัวผู้เรียน ควรฝึกเขียนให้เยอะ เพราะขาดทักษะในการเขียน ไม่ค่อยมีเวลาทบทวน ต้องพยายามให้มากกว่านี้ เขียนยังไม่ค่อยเก่ง ไม่ค่อยมีเวลาได้ใช้ภาษาอังกฤษ

6. การอภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายข้อค้นพบตามสมมุติฐานการวิจัยตามประเด็นข้อค้นพบสำคัญดังนี้

จากผลวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีระดับคะแนนทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน และปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ต่างกัน โดยพบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .659 มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด และทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องแนวคิดที่ว่า การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญในการสื่อความหมาย และเป็นทักษะพื้นฐานที่จะพัฒนาความสามารถด้านการพูด การอ่าน และการเขียนให้ดีขึ้นด้วย โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ จะทำให้มีความพร้อมในการรับรู้ รับฟังมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะทางภาษาอื่น ๆ ให้ดีขึ้น

จากประเด็นข้อค้นพบที่ว่า นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่มีลักษณะข้อมูลพื้นฐานต่างกันจะมีทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ผลทดสอบสมมุติฐานไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและรายด้าน อาจสืบเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนรัฐบาล มีเกรดเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 2.5-3.0 ทำให้มีระดับทักษะในการสื่อสารที่ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันออกไป ปัจจัยดังกล่าวอาจสรุปได้ดังนี้ คือ ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อายุ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วน สมบูรณ์ของอวัยวะต่างๆ คุณภาพของสมอง ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของ การศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่างๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล ประสพการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจใน:ที่และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น (Renner H.H.,1889, pp. 6 – 7)

ข้อค้นพบอีกประการหนึ่งพบว่า ทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน

ได้แก่ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน กับปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆ ทั้ง 13 สาเหตุ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดได้แก่ ทักษะด้านการเขียนกับ ไม่คุ้นกับสำเนียง รองลงมาทักษะด้านการอ่าน กับทักษะด้านการอ่าน และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ทักษะด้านการพูด กับฟังไม่ทัน ซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษที่นิสิตคิดว่า การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมาจากสาเหตุต่างๆ ต่อไปนี้ พบว่า ขาดความมั่นใจ และไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ตรงตามความตั้งใจ รองลงมา ไม่รู้ศัพท์ และไม่รู้หลักไวยากรณ์

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า แนวทางองค์ประกอบของการสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้แก่ คือ คุณภาพการสอนของอาจารย์ สื่อการเรียนการสอน เนื้อหาการเรียนการสอน และตัวผู้เรียน มีกระบวนการพัฒนาทักษะการสื่อสารพร้อมข้อเสนอแนะ ในแต่ละองค์ประกอบ สรุปโดยภาพรวม สะท้อนให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษควรพัฒนาทักษะ ทั้งด้านการพูด การฟัง การอ่าน การเขียนไปพร้อมๆกัน โดยจะเห็นได้ว่า แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีแนวทางและข้อเสนอแนะที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ ได้แก่ ผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด เตรียมการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ด้านสื่อการสอนมีน้อย ได้แก่ ควรพัฒนาสื่อการสอนที่น่าสนใจ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ได้แก่ ควรพัฒนาเนื้อหาครบถ้วนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ปรับปรุงให้ทันสมัย และด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ควรฝึกฝนและทบทวนบทเรียนและมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายนำไปใช้

1. อาจารย์ นักวิชาการสามารถนำผลวิจัยพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาตำราการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานต่างกันได้ และเหมาะสมกับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มพระภิกษุและสามเณรเป็นกลุ่มเฉพาะ มีเวลาเรียนน้อยกว่ากลุ่มนิสิตภายนอก เนื่องจากมีวัตรปฏิบัติทางพระพุทธศาสนา

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรค การใช้ภาษาอังกฤษ มีการอบรมและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และจัดสภาพการณ์ให้มีโอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรค ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรนำผลวิจัยดังกล่าว ไปออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน และวัดผลการเปลี่ยนแปลงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนการสอน

2. จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม ทำการทดลองสอนเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกับวิธีการสอนที่แตกต่างกัน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของโปรแกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. 2544. *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช.*
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. *รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ปราณี กุลละวณิชย์. 2547. *นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ.* กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ปฐมมา อักษรจรุง. 2546. *การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่วิชาเอกของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาใน ภาคใต้. วารสารศึกษาศาสตร์, 3(1),* กรกฎาคม – ธันวาคม.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อักษรานุเคราะห์. 2559. *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.* กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

